

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. Сковороди

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
СТУДЕНТІВ ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

Матеріали I Міжуніверситетської науково-
практичної конференції студентів, магістрантів
«Актуальні питання природничої науки та освіти»

20 квітня 2017 року

Випуск 10

Харків
2017

(кровотворні), мультипотентні мезенхімальні (стромальні) і тканеспецифічні клітини-попередниці. Іноді в окрему групу виділяють клітини пуповинної крові. Стовбурові клітини можуть перетворитися і стати будь-якими клітинами: печінковими, нервовими, гладком'язовими, слизовими. Така стимуляція організму призводить до того, що він сам починає активно регенерувати свої ж тканини і органи. В медицині в основному використовуються стовбурові клітини кісткового мозку. За допомогою цих клітин можна вилікувати дуже багато різноманітних захворювань, таких як - хвороба Паркінсона, інсульт, хвороба Альцгеймера; У медичній косметології використовують мезотерапію, тобто процес відновлення шкіри і розгладження зморшок природнім шляхом. Зникають сухість, лущення шкіри, дрібні зморшки, повертається еластичність і пружність. Для лікування пошкодженого спинного мозку використовують введення нервових стовбурових клітин, або чисті культури, які потім перетворюються на місці в нервові клітини. Деякі форми лейкозів у дітей стали виліковні завдяки досягненням біомедицини. Трансплантація гемопоетичних стовбурових клітин застосовується в сучасній гематології. З допомогою мезенхімальних стовбурових клітин відновлюють зруйновані суглобові хрящі, кісткові дефекти після переломів. Ці ж клітини в останні два-три роки використовують методом прямого введення в клініці відновлення серцевого м'яза після інфаркту. Вивчення стовбурових клітин може привести до нового розуміння у лікуванні багатьох захворювань. Стане можливим клонування від окремих тканин до цілих організмів.

Гулій Анастасія

ДІТИ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ

*Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди
Науковий керівник – д.п.н., проф. Ю.Д. Бойчук*

Слух є функцією організму, яка забезпечує сприймання звуку. Звук — коливальний рух частинок пружного середовища, що поширюється у вигляді хвиль у газі, рідині чи твердому тілі. У вузькому значенні терміном звук визначають коливання, які сприймаються органами чуття. Людське вухо сприймає звуки з частотою від 40 до 20 тис. Гц, з віком чутливість до високих звуків зменшується. При порушенні слуху людина не може повноцінно сприймати навколишній світ, що призводить до порушення мовно-логічного мислення. Стійке порушення слуху як первинний дефект веде до цілого ряду вторинних відхилень у розвитку, які гальмують як пізнавальну діяльність, так і розвиток особистості дитини в цілому.

Залежно від ступеня прояву дефекту розрізняють 3 групи патологій дітей: глухі, оглухлі та туговухі. Якщо у дитини двостороннє порушення слуху є вродженим або набутиим в ранньому дитинстві до того, як сформувалось мовлення, то таких дітей називають глухими. Оглухлі діти – це ті, що втратили слух на пізніших стадіях розвитку, коли мовлення у них уже сформувалось і тому збереглося тією чи іншою мірою. Туговухі – це діти з частковою слуховою недостатністю з різним ступенем прояву, що є причиною порушення

мовленнєвого розвитку. Причини стійких порушень слуху можуть бути вродженими і набутими.

Вроджені порушення спостерігаються у 25 - 30% хворих і можуть бути викликані: генетичними (спадковими факторами), дією хвороботворних мікроорганізмів (віруси, бактерії, найпростіші) під час вагітності матері на плід, дією алкоголю, лікарських препаратів, таких як: стрептоміцин, канаміцин, мономіцин, хінін під час вагітності, особливо в перші три місяці вагітності. У таких дітей спостерігається заростання зовнішнього слухового проходу. Серед набутих порушень слуху слід вважати перенесення гострих запалень середнього вуха, які можуть внутрішнього вуха, слухового нерва, в деяких випадках ураження провідних шляхів слухового нерва в головному мозку, коркових слухових центрів, які спричиняють стійкі порушення слухової функції. Серед гострих інфекційних захворювань, які призводять до часткової втрати слуху в дитячому віці особливо роль відіграють менінгіт, кір, скарлатина, паротит, грип. Набути вади слуху можуть бути викликані дією на слуховий аналізатор хімічних та лікарських речовин, які потрапляють в організм дитини, особливо хінін і стрептоміцин. Стійкі порушення слухової функції можуть бути викликані різними травмами голови. Клінічні спостереження свідчать, що на розвиток органу слуху плоду впливають різні загальносоматичні захворювання матері (цукровий діабет, нефрит, авітаміноз, токсікоз тощо (Маруненко, 2013).

Дітям зі знизеним слухом важче, ніж дітям, які добре чують, засвоюють нові слова, граматику, правильно будують і розуміють речення. Для глухих дітей або тих, у кого спостерігається значне зниження слуху, завчасне, постійне використання наочних моделей комунікації (таких як мова жестів, дактиль, коли букви позначаються певною комбінацією пальців рук, та спеціальна вимова) або користування звукопідсилювальною апаратурою може зменшити певні мовленнєві проблеми. Глухі діти з дошкільного віку мають виконувати спеціальні вправи для розвитку мовлення та навичок спілкування. Важливо, щоб фахівці (вчителі та сурдопедагоги) працювали спільно, аби навчити дитину максимально використовувати її залишковий слух навіть тоді, коли перевага віддається жестовій мові. Оскільки переважна більшість глухих дітей (понад 90%) народжується від батьків котрі чують, програми мають містити інструкції для батьків щодо виховання дітей у родині (Укладач, 2011).

Гусєва Ірина

ОРГАНІЗАЦІЯ ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

*Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди
Науковий керівник – к. п. н., Т. С. Твердохліб*

У сучасних умовах все більш зростаючого значення набуває масова фізична культура. Більше того, є всі підстави думати, що соціально обумовлена необхідність цілеспрямованого вдосконалювання здоров'я людини повинна трансформуватися в культурну потребу, у прагнення до фізичного вдосконалення.